

صور صحیح توسل در قرآن و سنت

عنوان انگلیسی:

عنوان عربی:

نویسنده: سیده عاتکه اصل نژادی

استاد راهنما: دکتر علی رضایی

مقطع: کارشناسی ارشد

استاد مشاور: دکتر اسماعیل دخیلی

رشته:

استاد ناظر:

دانشگاه: رشته علوم قرآن و حدیث

تاریخ دفاع: 1386

واحد:

کلمات کلیدی: وسیله، توسل، سبب، تقرب، دعا، استشفاع

(توسل) از ریشه (و - س - ل) به معنای تقرب و وسیله نزدیکی بوده و یکی از مفاهیم کاربردی در فرهنگ دینی است که بررسی جایگاه آن ضروری می نماید. تبیین مفهوم، مصادیق و اقسام توسل و نیز بیان شرایط و صور صحیح آن بویژه از دیدگاه دین مبین اسلام در پرتو قرآن و سنت- موضوع این تحقیق را به خود اختصاص داده است. در جهانی که در آن زندگی می کنیم عالم اسباب و بر نظام علی(علت و معلول) استوار است و توسل یکی از اسباب هدایت و معرفت محسوب می شود که در رفع نیازهای بشری موثر است. بحث توسل از نظر مفهوم و مصداق با سبب و شفاعت نیز ارتباط دارد و بررسی این واژه ها در کنار هم در پرتو قرآن و سنت در راستای تبیین مفهوم توسل از مناسب ترین شیوه ها محسوب می شود. از آنجا که مساله توسل با باورهای دینی و اعتقاد توحیدی ارتباط تنگاتنگی دارد در مواردی شبیه شرک آمیز بودن آن مطرح می شود و حتی فرقه های مختلف اسلامی برداشتی متفاوت از این مساله دارند و گاهی موجب نفی و تکفیر همدیگر شده و زمینه کینه و دشمنی را فراهم آورده است، از این رو بررسی این موضوع از جوانب مختلف حائز اهمیت می باشد. در ادعیه وارده در قرآن و سنت، دعا غالباً بصورت مستقیم و بلاواسطه با خدا مطرح شده و توسل به غیر و استشفاع از دیگران به حاشیه رانده شده است که تحلیل این واقعیت می تواند بسیاری از شبهات و اختلافات را برطرف سازد. از این رو باید صور صحیح توسل را از قرآن و سنت اخذ نمود تا بدور از هرگونه تعصب و افراط و تفریط، از شائبه شرک نیز مصون ماند.